

Druga strona postępowania: Taus Magamadov

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis przejściowy zawarty w art. 52 akapit pierwszy dyrektywy 2013/32/UE⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie stosowaniu uregulowania krajowego, zgodnie z którym – w ramach transpozycji zawartego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE upoważnienia rozszerzonego w porównaniu do poprzedzającego uregulowania – wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest niedopuszczalny, jeżeli wnioskodawcy w innym państwie członkowskim przyznano ochronę uzupełniającą, o ile uregulowanie krajowe z uwagi na brak krajowego uregulowania przejściowego znajduje zastosowanie także do wniosków złożonych przed dniem 20 lipca 2015 r.? Czy jest tak w każdym razie wtedy, gdy wniosek o udzielenie azylu podlega na podstawie art. 49 rozporządzenia (UE) nr 604/2013 jeszcze całkowicie zakresowi stosowania rozporządzenia (WE) nr 343/2003?
- 2) Czy przepis przejściowy zawarty w art. 52 akapit pierwszy dyrektywy 2013/32/UE zezwala państwom członkowskim w szczególności na transpozycję rozszerzonego upoważnienia z art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE ze skutkiem wstecznym, w następstwie czego niedopuszczalne są także wnioski o udzielenie azylu złożone przed wejściem w życie dyrektywy 2013/32/UE i przed krajową transpozycją tego rozszerzonego upoważnienia, które jednak w momencie transpozycji nie zostały jeszcze ostatecznie rozstrzygnięte?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej, Dz.U. L 180, s. 60.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht
Hamburg (Niemcy) w dniu 20 lipca 2017 r. – British American Tobacco (Niemcy) GmbH/Freie und
Hansestadt Hamburg**

(Sprawa C-439/17)

(2017/C 347/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: British American Tobacco (Germany) GmbH

Strona pozwana: Freie und Hansestadt Hamburg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 7 zdanie pierwsze dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywę 2001/37/WE⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą”), należy interpretować w ten sposób, że zakaz wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych zawierających środki aromatyzujące w jakichkolwiek komponentach nie obejmuje takich wyrobów tytoniowych, które z uwagi na środki aromatyzujące zawarte w ich komponentach mają aromat charakterystyczny w rozumieniu definicji tego pojęcia zawartej w art. 2 pkt 25 tej dyrektywy?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi przeczącej:

Czy art. 7 ust. 14 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że ten przepis przejściowy obejmuje jedynie zakaz wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych o aromacie charakterystycznym zgodnie z art. 7 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy albo – też – zakaz wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych, które w jakichkolwiek komponentach zawierają środki aromatyzujące, zgodnie z art. 7 ust. 7 zdanie pierwsze dyrektywy?

- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi twierdzącej lub na pytanie drugie należy odpowiedzieć, że art. 7 ust. 14 dyrektywy obejmuje też zakaz wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych, które w jakichkolwiek komponentach zawierają środki aromatyzujące zgodnie z art. 7 ust. 7 zdanie pierwsze dyrektywy:

Jak należy zrozumieć sformułowania „wyrób tytoniowy o charakterystycznym aromacie” oraz „dana kategoria wyrobu” w art. 7 ust. 14 dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 127, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Włochy) w dniu 24 lipca 2017 r. – Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Pilato SpA

(Sprawa C-445/17)

(2017/C 347/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Strona pozwana: Pilato SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy pozycję CN 8704 Nomenklatury Scalonej należy interpretować w taki sposób, że należy do niej zaliczyć pojazdy pogrzebowe? W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie prejudycjalne, czy pojazdy pogrzebowe należy zakwalifikować w ramach pozycji CN 8705 czy CN 8703?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de commerce de Liège (Belgia) w dniu 27 lipca 2017 r. – Zako SPRL/Sanidel SA

(Sprawa C-452/17)

(2017/C 347/13)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de commerce de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa odwołanie: Zako SPRL

Strona pozwana: Sanidel SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy artykuł 1 ust. 2 dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek powinien być interpretowany w ten sposób, że wymaga on, aby agent pozyskiwał oraz odwiedzał klientów lub dostawców poza przedsiębiorstwem zleceniodawcy?
- 2) Czy artykuł 1 ust. 2 wspomnianej dyrektywy nr 86/653/EWG powinien być tak interpretowany, że agent nie może wypełniać innych zadań niż te, które są związane z negocjowaniem sprzedaży lub kupna towarów dla zleceniodawcy oraz z negocjowaniem i zawieraniem tych transakcji w imieniu i na rachunek zleceniodawcy?